

Gamla Apoteket i Västerhaninge

På trappan, vackra damer

Ulla Pettersson, Gunilla Ottosson och Anna-Lisa Demander

Apoteket fanns här mellan 1904 och 1969, en stilig trevåningsbyggnad som låg mittemot järnvägsstationen. Vi som var med på den tiden minns den speciella doft som slog emot när man klev in för att köpa Albyl i gula plåtaskar eller hälsobringande men vidrig fiskleverolja. Inredningen med disk och blandningspulpet i mörkt trä, balansvågar i blänkande mässing och hyllor med bruna glasflaskor i olika storlek med vita "etiketter" med latinska benämningar.

Ibland stod apotekaren själv, under min tid den timide Folke Larsson, och blandade medicin vid vågen. Alltid i en mörk sidenrock, den övriga personalen i kritvita rockar.

Folke Larsson

Mycket av preparaten blandades till på plats, ibland med lokala ingredienser som plockats av oss ungar i naturen. Jag sålde själv på 50-talet både johannesört och malört till apoteket och fick nån tioöring per knippa. Oftast blev man dock besviken, lagret var överfullt!

Här är traktens distriktssköterska på besök, "syster Barbro", Barbro Edhem, en bastant kvinna som satt sprutspetsar i många nu levande Västerhaningebor. Hon samtalar här med Siv Gustafsson.

Apoteket byggdes av ribbybonden August Pettersson i början av förra seklet. Det var tillsammans med Villa Vega t.v. i bilden, den pampiga syn som mötte tågresenärerna när de klev av tåget i Västerhaninge